

Francie: Další omezování svobody projevu

- CZ24 News | 5. prosince 2019

- Kdo hájí člověka obviněného z rasismu, ten riskuje, že bude také obviněn z rasismu. Ve Francii nyní vládne intelektuální teror.
- Alain Finkielkraut, spisovatel a filozof: Francie směřuje od *“tisku s nasazeným náhubkem, k tisku, který je hlídacím psem likvidujícím svobodu slova.”*
- Nejen Éric Zemmour, ale i mnoho dalších publicistů bylo pohnáno před soud a vyloučeno z médií, za to, že psali o současné situaci ve Francii.
- Ve společnosti s existující svobodou slova, by bylo možné o použití těchto termínů diskutovat, v dnešní Francii je však svoboda slova již téměř úplně potlačena.
- Ve Francii brzy již nikdo nenajde odvahu říci, že jakýkoliv útok zjevně inspirovaný islámem má s islámem cokoliv společného.

28. září 2019 se v Paříži konal *“Sjezd pravice”* organizovaný Marion Marechal, bývalou poslankyní parlamentu a nyní ředitelkou Francouzského institutu sociálních, ekonomických a politických věd. Cílem tohoto sjezdu bylo sjednocení francouzské pravicové politické scény. V klíčovém projevu, novinář Éric Zemmour nevybíravě kritizoval islám a islamizaci Francie. Popsal francouzské *“no-go zóny”* (*Zones Urbaines Sensibles*; citlivé městské zóny) jako *“cizí enklávy”* na francouzském území a popsal proces *“kolonizace”* – vzrůstající přítomnost muslimů ve Francii, kteří se neintegrují.

Zemmour citoval alžírského spisovatele Boualema Sansala, který řekl, že no-go zóny jsou *“malé islámské republiky ve stavu zrodu”*. Zemmour řekl, že před několika desítkami let mohli Francouzi o islámu svobodně mluvit, ale dnes to je nemožné. Zemmour odsoudil používání *“mlhavého konceptu islamofobie, jehož účelem je znemožnit kritiku islámu, a je také proti nové definici pojmu rouhání, která by se vztahovala pouze na islám.*

“Všechny naše problémy se vlivem působení islámu zhoršují. Je to ohrožení ze dvou stran... Budou mladí Francouzi ochotní žít v zemi svých předků jako menšina? Pokud ano, zaslouží si být kolonizováni. Pokud ne, budou muset bojovat... ta stará republikánská hesla sekularismus, integrace a republikánský řád už nic neznamenají... Všechno bylo převráceno, zneužito a pojmově vyprázdněno.”

Zemmourův proslov byl vysílán živě v televizi LCI. Novináři ostatních televizních kanálů LCI okamžitě obvinili, že přispívá k *“nenávistné propagandě”*. Někteří požadovali, aby byla LCI odebrána vysílací licence. Novinářka Memona Hinterman-Affegée, bývalá členka francouzské Rady pro audiovizuální média (*Conseil supérieur de l'audiovisuel*), orgánu, který reguluje elektronická média ve Francii, v novinách *Le Monde* napsala:

“LCI používá frekvenci, která je součástí veřejného prostoru a tak náleží celému národu... LCI selhala ve svém poslání, ztratila kontrolu nad svým programem a musí být proto exemplárně potrestána.”

Novináři z deníku *Le Figaro*, zaměstnavatele pana Zemmoura, vydali tiskovou zprávu požadující jeho okamžité propuštění. Ve většině rozhlasových a televizních stanic zazněly výzvy navrhuující úplný bojkot Zemmoura, které zdůrazňovaly, že byl několikrát odsouzen za *“islamofobní rasismus”*.

Šéfredaktor deníku *Le Figaro* Alexis Brézet řekl, že Zemmourovi sdělil svoji *“nelibost”* a připomněl mu potřebu *“přísného souladu se zákonem”*, ale nevyhodil ho. Levicové hnutí SOS Rasismus (*SOS Racisme*), založené v roce 1984 pro boj s rasismem, zahájilo kampaň za bojkot společností

publikujících reklamu v deníku *Le Figaro* a prohlásilo, že jeho cílem je přinutit vedení novin Zemmoura propustit. Mainstreamová rozhlasová stanice RTL, která Zemmoura zaměstnávala, se rozhodla s ním okamžitě ukončit pracovní poměr tvrdíce, že jeho přítomnost v éteru je „*neslučitelná*“ s duchem společného soužití, „*který tuto stanici charakterizuje.*“

Novinář pracující pro RTL i LCI Jean-Michel Apathie řekl, že Zemmour je „*recidivista*“, kterému by nemělo být dovoleno nikde mluvit a přirovnal jej k antisemitskému popírači holocaustu Dieudonné Mbala Mbalemovi:

“Dieudonné má zakázáno ve Francii řečnit na veřejnosti. Tak to má být, když chce někdo šířit nenávist. S Éricem Zemmourem by se mělo zacházet stejně.”

Byly publikovány karikatury zobrazující Zemmoura v uniformě *Waffen SS*. Další novinář, Dominique Jamet, který zjevně nevidí žádný problém v přirovnávání žida k nacistům, řekl, že Zemmour mu připomíná Hitlerova ministra propagandy Josepha Goebbelse. Zemmourovi bylo na internetu adresováno mnoho vyhrůžek smrti. Někdo zveřejnil, kdy jezdí Zemmour metrem, a navrhl, aby ho někdo hodil pod vlak.

Francouzská vláda na Zemmoura oficiálně podala trestní oznámení za „*veřejné urážky*“ a „*podněcování k diskriminaci, nenávisti a násilí*“. Obvinění bylo předáno k vyšetření policii. Ten kdo je ve Francii obviněn z „*podněcování k diskriminaci, nenávisti a násilí*“, může být odsouzen až na jeden rok do vězení a k pokutě 45 000 eur.

Každému, kdo si přečte text Zemmourova projevu z 28. září, je jasné, že jeho projev nepodněcuje k diskriminaci, nenávisti a násilí a není v něm žádný rasistický výrok: Islám není rasa, ale náboženství.

Zemmourův projev popisuje situaci, které se již věnovala řada publicistů. Zemmour není první, kdo říká, že no-go zóny jsou nebezpečné oblasti, kam se policie bojí vstoupit, a které jsou pod kontrolou radikálních imámů a muslimských gangů, kteří napadají a vyhánějí nemuslimy. Zemmour není jediný komentátor, který popisuje důsledky masové imigrace muslimů, kteří se neintegrují do francouzské společnosti. Politolog Jerome Fourquet ve své poslední knize *Francouzské souostroví (L'Archipel français)*, poukazuje na to, že dnešní Francie je zemí, ve které muslimové a nemuslimové žijí v oddělených „*navzájem nepřátelských*“ společenstvích. Fourquet také zdůrazňuje, že rostoucí počet muslimů žijících ve Francii chce žít podle práva šaría a považuje právo šaría za nadřazené francouzským zákonům. Fourquet poznamenává, že 26 % francouzských muslimů narozených ve Francii chce žít výhradně podle práva šaría; u francouzských muslimů narozených v zahraničí toto číslo stoupá na 46 %. Zemmour jenom dodal, že to, co probíhá, je „*kolonizace*“.

Zemmour byl v posledních letech několikrát vláčen po soudech a musel zaplatit vysoké pokuty. V září 2019 dostal pokutu 3 000 eur za „*podněcování k rasové nenávisti*“ a „*podněcování k diskriminaci*“ za to, že v roce 2015 řekl, že v nespočetných francouzských předměstích, kde chodí mnoho mladých dívek zahalených, probíhá zápas o islamizaci těchto území.

Ve společnosti, kde existuje svoboda slova, by bylo možné o použití těchto termínů diskutovat, v dnešní Francii je však svoboda slova již téměř úplně potlačena.

Nejen Éric Zemmour, ale mnoho dalších publicistů bylo pohnáno před soud a vyloučeno z médií, za to, že psali o současné situaci ve Francii. V roce 2017 vydal skvělý historik Georges Bensoussan knihu *Submisivní Francie (Une France soumise - Les voix du refus)* stejně alarmující jako to, co řekl Zemmour před několika dny. V jednom z rozhovorů Bensoussan citoval alžírského sociologa, Smaïn Laachera, který řekl, že „*v arabských rodinách sají děti antisemitismus již s mateřským mlékem.*“ Laacher nebyl nikdy z ničeho obviněn. Bensoussan však skončil u soudu.

Ačkoliv byl zproštěn obvinění, byl vyhozen z pařížského Památníku holocaustu, který ho do té doby zaměstnával.

V roce 2011 vydal spisovatel Renaud Camus knihu *Velká náhrada* (*Le Grand Remplacement*). V ní píše o úpadku západní kultury ve Francii a o jejím postupném nahrazování kulturou islámskou. Také si všímá, rostoucího počtu muslimů ve francouzské populaci, kteří se odmítají integrovat, a dodává, že demografické studie ukazují vyšší porodnost v muslimských rodinách než v nemuslimských.

Komentátoři v médiích Renauda Camuse okamžitě obvinili z *“antimuslimského rasismu”* a nazvali jej *“konspiračním teoretikem”*. Jeho demografické studie byly opominuty. Přestože se nikdy nezmínil ani o rase ani o etnicitě, tak byl označen jako obhájce *“bílé nadřazenosti”* a okamžitě vyloučen z rádia a televize. Ve francouzských novinách a časopisech už nemůže nic publikovat. Ve skutečnosti už nemá žádného nakladatele, musí si své knihy vydávat sám. V diskusích ve Francii je označován jako *“rasistický extremist”* a přičítají se mu výroky, které nikdy neřekl. Možnost bránit se je mu upírána.

Rozdíl mezi Éricem Zemmourem, Georgesem Bensoussanem a Renaudem Camusem je, že Zemmourovy knihy se staly bestsellery předtím, než začal psát výslovně o islamizaci Francie.

Ti, kteří zničili kariéru jiných spisovatelů za zveřejnění nepohodlných faktů, udělali, všechno co mohli, aby odsoudili ke stejnému osudu i Zemmoura. Dosud neuspěli, a tak se nyní rozhodli zahájit proti němu mohutnou ofenzívu. Zjevně jej chtějí zničit.

Zemmour neriskuje jen svoji profesionální kariéru, jako mnoho dalších spisovatelů, kteří byli umlčeni netolerantním *“lynčujícím davem”*, ale riskuje i svůj život.

Takřka nikdo nemá zájem ho bránit, stejně jako nikdo nebránil Georgese Bensoussana a Renauda Camuse. Kdo hájí člověka obviněného z rasismu, ten riskuje, že bude také obviněn z rasismu. Ve Francii nyní vládne intelektuální teror.

Před několika dny, spisovatel a filosof Alain Finkielkraut řekl, že tvrzení *“Islamofobie je ekvivalent včerejšího antisemitismu”* je skandální. Řekl, že *“muslimům nehrozí vyhlazení”* a že *“nikdo by neměl popírat, že dnešní antisemitismus je arabský muslimský antisemitismus.”* Dodal ještě, že Francie směřuje od *“tisku s nasazeným náhubkem, k tisku, který se stává hlídacím psem likvidujícím svobodu slova.”*

Profesor Štrasburské univerzity Ghislain Benhessa napsal, že Francie už není demokratická země a postupně se stává něčím velmi odlišným:

“Náš demokratický model, který byl založen na svobodném vyjádření názoru o konfrontaci myšlenek, uvolňuje cestu něčemu jinému... Diskusi zamořilo neúprosné morální odsuzování, nesouhlasné názory jsou neustále nálepkovány jako ‘hnusné’, ‘nebezpečné’, ‘úchylné’ a ‘zpátečnické’, a tak jednoduché fráze opakované do zblbnutí oficiálními médii budou brzy jediná slova považovaná za přijatelná. Soudní procesy, obvinění z urážek a proklamace otevřenosti – z toho všeho vzniká ďábelské dvojce otevřenosti: uzavřená společnost.”

3. října 2019 – pět dní po Zemmourově projevu – byli v pařížském policejním ředitelství zavražděni čtyři policisté jejich kolegou, který konvertoval k islámu. Vrah Mickaël Harpon chodil každý týden do mešity, kde kázal radikální imám, který žil v no-go zóně deset mil severně od Paříže. Harpon pracoval na policejním ředitelství 16 let. Není to dlouho, co sdílel na sociálních sítích video, na kterém imám vyzýval k džihádu a říkal že *“nejdůležitější věcí pro muslima, je umřít jako muslim”*.

Harponovi kolegové si vzpomněli, že projevil nadšení nad džihádistickým útokem ve Francii v roce 2015 a řekli, že oznámili velitelství, že vykazuje *“známky radikalizace”*, ale nebylo to nic platné. První reakce vlády byla, že vrah byl *“psychicky narušený”* a že útok neměl nic společného s islámem. Francouzský ministr vnitra Christophe Castaner potvrdil, že vrah měl přístup do složek označených jako *“tajné”*, a pak klidně prohlásil, že to bylo zaviněno *“administrativním přehmatem”*.

Měsíc předtím, 2. září 2019, podřízl Afghánec se statutem politického uprchlíka, hrdlo mladému muži a zranil několik dalších lidí na ulici ve Villeurbanne, předměstí Lyonu. Prohlásil, že jejich vinou bylo, že *“nečetli korán”*. Policie okamžitě oznámila, že byl duševně nemocný a že tento útok nemá nic společného s islámem.

Ve Francii brzy již nikdo nenajde odvahu říci, že jakýkoliv útok zjevně inspirovaný islámem má s islámem cokoliv společného.

Dnes existuje ve Francii více než 600 no-go zón. Do Francie každoročně přicházejí statisíce imigrantů zejména z muslimských zemí, usazují se v zemi, a posilují místní muslimskou populaci. Většina těch, co přišla před nimi, se neintegrovala.

Od ledna 2012 bylo ve Francii během teroristických útoků zavražděno více než 260 lidí a více než tisíc jich bylo zraněno. Je pravděpodobné, že v příštích měsících tato čísla ještě vzrostou. Úřady ale budou útočníky rozhodně dále označovat jako *“duševně nemocné”*.

Dr. Guy Millière je profesor Pařížské univerzity a autor 27 knih o Francii a o Evropě.